

Darovali kúsok seba... Čo viac možno dať?!

Tohtoročná Hutnícka kvapka krvi oslovila najmä skalných darcov

Operátora odsirenia v DZ Koksovňa Pavla Zátorského sprevádzal na odbere syn Lukáš.

Prišli skalní darcovia, ale aj, čo si primárka Hematologicko-tranfúziologickeho oddelenia šačianskej nemocnice, sídliaceho v poliklinike vo Vstupnom areáli U. S. Steel Košice **Annamária Bratková** cení rovnako, úplní nováčikovia. Darovať krv, to najcennejšie, čo človek má, sa rozhodli uvážene i spontánne. Viacerí prišli aj so svojimi blízkymi, sprevádzali ich životní partneri i deti. Nuž treba povedať hneď na začiatku, že Hutnícka kvapka krvi dopadla podľa očakávaní. Na jednotku. Odbery boli plynulé, nikto nemusel dlho

čakať, kým naňho príde rad a zaľahne na jedno z troch odborných lôžok. Vďaka perfektnej príprave tímu oddelenia i faktu, že železiari prichádzali postupne. V ten deň na siedmom ročníku podujatia sa na „transfúžke“ zišlo vyše osemdesiat darcov. Len šiestich z nich z objektívnych príčin napokon z odboru vylúčili.

V piatok 17. mája 2013 si ráno privstal aj koksár **Peter Makróczy**. Krátko po šiestej hodine už žartoval s ihlu napichnutou do žily, odkiaľ mu do vaku prúdila krv. „**Viete že ani neviem, po**

Krv darovala aj Erika Jacková z daňových systémov.

koľký raz som dnes tu? Žeby po štyridsiaty ôsmy? Asi tak bude. Po prvýkrát ma na darcovstvo nahovoril kamarát, no a potom vás to už **jednoducho nepustí a prichádzate každé tri mesiace...**“ Potvrdiť by to určite mohol i zámočník v divíznom závode Teplá valcovňa a nositeľ zlatej Janského plakety **František Jankovský**. Ako už pravidelný darca sa do Hutníckej kvapky krvi zapojil pred tromi rokmi. Odvtedy

keď som oslávil päťdesiatku. Dovedy som ani nevedel, akú mám krvnú skupinu,“ dodal so širokým úsmevom. „**Pekné trička máme v tomto roku,**“ poznamenal pozorujúc štípendistov spoločnosti U. S. Steel Košice **Jána Hoffmanna** a **Mariku Řihákovú**, ktorí prišli vypomôcť s evidenciou, keď si neskôr na lavičke vychutnával zaslúženú kávu s horalkou. Vo vyšetrovni sme zazreli ďalšie známe tváre. Prišla partia

Manželja Jana a Zdenko Beliovi krátko pred odberom.

je jej stálym účastníkom. Tretie odborné lôžko zabraľ **Mikuláš Bimba** z divízneho závodu Mechanika a ako sa ukázalo, „trhol“ pri odbere rekord. Neuplynuli ani štyri minúty a vak bol naplnený. Statočne priznal: „**Prvýkrát v mojom živote som prišiel darovať krv až**

z daňových systémov, v ktorej nechýbali generálny manažér pre dane **Vladimír Molčák**, ďalej **Štefan Vojtko**, **Ivan Šimko** i **Erika Jacková**, z BSC **Rastislav Piekár**, z právneho úseku **Alexandra Vavrouch Malinová**, valcovač **Juraj Vízi**, vysokopeciar **Dušan Ivanišín**,

Michal Tančák z Realizácie stavieb, či valcovačka **Katarína Szabová-Bartková** alebo **Dagmar Kredatusová** z divízneho závodu Radiátory a rúry s deťmi **Leou** a **Robertom**. Operátora odsirenia v divíznom závode Koksovňa **Pavla Zátorského** sprevádzal šesťročný synček **Lukáš**. „**V železiarňach pracujem osem rokov a osem rokov chodím darovať krv každý**

ho závodu Údržba sme vyrušili pri čítaní. Diamantovú plaketu už má, počítať odbery vraj už prestal. Častejšie chodí darovať krvné doštičky. Zdá sa mu logické práve takýmto spôsobom pomáhať ľuďom. **Matúša Šmateru** z inšpekcie spoľahlivosti zariadení energetiky prišla podporiť dcérka, dlhoročný darca **Lubomír Fabian** z divízneho závodu Zušľachtovne a obalová vetva

Pred samotným odberom sa treba podrobiť lekárskemu vyšetreniu. Tak ako Katarína Szabová-Bartková u primárky oddelenia Annamária Bratkovej.

štvrtok. Po prvý raz to bolo s kamarátom. Podarilo sa mi už získať **striebornú Janského plaketu**,“ prezradil. „**Ak môžem pomôcť tak prečo nie,**“ poznamenal a dodal, že manželku sa mu zatiaľ na darcovstvo nepodarilo celkom prehovoriť. Aj keď sľubuje, že pôjde, vždy jej však do toho niečo príde. **Gabriela Demetera** z divízne-

sa na odborné lôžko posadil vedľa syna **Petra**, ktorý pracuje v T-Systems. Pustil žilou si nechali aj manželja **Jana** a **Zdenko Beliovi** a mnoho ďalších darcov. Všetkým patrí veľká vďaka. Ktovie komu ich krv zachráni život. Nepridáte sa?

Magdaléna FECURKOVÁ
Foto: Jana ŠLOSÁROVÁ

Na odborné lôžka sa posadili otec **Lubomír Fabian** z DZ Zušľachtovne a obalová vetva a syn **Peter** z T-Systems.

Do charitatívnej zbierky šatstva sa zapojilo mnoho železiarov

Napočítali vyše sto vriec

So zbierkou šatstva každoročne pomáhajú naši bývalí kolegovia (zľava doprava) **František Marton**, **Cecília Markulíková**, **Jozef Tancoš**, **Ján Petruška** a **Anna Rusnáková**.

Ľuďom, ktorí sa dostali nepriazňou osudu do ťažkej životnej situácie, železiari výrazne pomohli i tento rok. Oblečenie pre deti a dospelých, kuchynský riad, čistiace prostriedky, postelňu bielizeň, uteráky a dokonca aj záclony, to všetko priniesli v priebehu dvoch dní, v piatok 17. a v sobotu 18. mája, počas siedmeho ročníka Dní dobrovoľníkov. A nebolo toho rozhodne málo.

Kolektív bývalých železiarov združených v občianskom združení Jeseň života, ktorý sídli na Tr. SNP v Košiciach, mal s charitatívnou zbierkou pl-

né ruky práce. „**Roboty máme toľko, že sa ani nestihame naobedovať,**“ takto nás privítala v piatok popoludní jedna z dobrovoľníčok **Cecília Markulíková**. Ani jej kolegovia **Anna Rusnáková**, **František Marton**, **Jozef Tancoš** a **Ján Petruška** sa rozhodne na nudu sťažovať nemohli. Plné vrecia šiat, ktoré ich obkolesovali, hovorili za všetko. „**Zatiaľ sme naplnili dvadsaťpäť vriec. To sa však do zajtra určite zmení. Od rána nás navštívilo už vyše tridsať ľudí,**“ zrážala zapísané mená v zozname bývalá zamestnankyňa z divízneho zá-

vodu Mechanika A. Rusnáková. Len čo to dopovedala, na schodoch sa objavila mladá žena so synom nesúca plné tašky. „**Dobrý deň, nesiem detské veci, syn z nich už vyrástol,**“ pozdravila sa a položila tašky na stôl. „**Bola som tu aj pred rokom, okrem šiat som darovala aj nejaké hrnce,**“ prezradila čoskoro už dvojnásobná mamička **Ivana Tímková** z divízneho závodu Zušľachtovne a obalová vetva.

Podstatne pokojnejšie to vyzeralo na druhom zbernom mieste v Dome pokojnej staroby A. F. Colbrieho

na Južnej triede, ktorý prevádzkuje Arcidiecézna charita Košice. V čase nášho príchodu v piatok popoludní sme v ňom našli len dvoch dobrovoľníkov triediacich šatstvo. „**Zatiaľ boli štyria dôchodcovia, bývalí zamestnanci zo železiarní. Za chvíľu sa to však zmení, začne sem chodiť viac ľudí,**“ skonštatoval **Andrej Angelovič**. „**Mnohí sú ešte v práci.**“ Šatstvo pomáhala triediť ďalšia dobrovoľníčka **Jana Halčinová**, ktorá spolupracuje s Arcidiecéznou charitou Košice už niečo vyše roka. Na charitatívnu zbierku sa prihlásila, podobne ako jej kolega, prostredníctvom internetovej

V Dome pokojnej staroby A. F. Colbrieho na Južnej triede triedili šatstvo dobrovoľníci **Jana Halčinová** a **Andrej Angelovič**.

Do zbierky sa zapojila aj **Ivana Tímková** (tretia sprava) z divízneho závodu Zušľachtovne a obalová vetva. Budúca mamička priniesla mnoho detských šiat.

stránky. A čo zatiaľ pretriedli? Oboch potešilo, že ľudia doniesli nielen oblečenie pre dospelých, ale aj pre deti. V igelitových vreciach našli aj rôzne čistiace prostriedky do kuchyne a nejaké potraviny.

Charitatívna zbierka dopadla aj tohto roku na výbornú. Železiari vyzbierali počas dvoch dní vyše 100 vriec šatstva, ale aj ďalších vecí do domácnosti, ktoré sa ľuďom v núdzi nepochybne zídu. Všetci sa zhodujú, že toho bolo viac ako pred rokom. To je dôkaz, že osud ľudí v nefalších životných situáciách nie je mnohým našim kolegom ľahostajný. Z darovaných vecí sa budú tešiť obyvatelia Krízového centra – Zariadenia núdzového bývania v Košickej Novej Vsi, Charitatívno – sociálneho centra na Bosákovej ulici v Košiciach a v neposlednom rade i klienti útulku v Bernátovciach.

Richard DREISIG
Foto: Jana ŠLOSÁROVÁ

Július Lang z predaja a Lubomir Kvaska z BSC (v pozadí) pomáhali pri maľovaní vo foyer.

Kosačka položená za dverami vchodu, taška s náradím, čerstvá maľovka a svieža vôňa čistiacej prostriedkov signalizovali, že dobrovoľnícka akcia v Dome umenia je v plnom

voľníkov starala. Vklízi sme teda za nimi a na chvíľu sa tiež pohrúžili do tónov hudby Antonína Dvořáka, ktorými košičská filharmonia pod taktovkou maďarského dirigenta Tamása Gála už o nie-

Prvá dobrovoľnícka aktivita v Dome umenia dopadla na výbornú

„Sme nadšení, prídeme zas...“

li sme ísť do botanickej záhrady, ale všetky miesta už boli beznádejne osadené, tak sme dnes tu a sme maximálne spokojné. Nie však kvôli zárukou, vládne tu príjemná atmosféra,“ smiali sa. „Navyše, s riaditeľom Štátnej filharmonie Košice sa poznáme aj z Medzinárodného maratónu mieru, kde hudobníci účinkovali a v Dome umenia sa predstavil ako sólista aj môj synovec, ktorý hrá na organ, takže o dôvod viac pomôcť,“ dodala Betka. „Vôbec neľutujem, že som tu. Čistíme stoličky, nálada je dobrá.“ Eriku Billú od sobotňajšej brigády neodradil ani fakt, že mala po nočnej zmene. „Výšlo to tak tento rok a aj vlni,“ poznamenala. „Neprekážame mi to, šport nás zoceluje, zvládneme toho preto viac. S Betkou sme už taký zohraný tandem, ona vyberie aktivitu, opýta

Vstupné dvere do Domu umenia oprátili dobrovoľníci novými mosadznými platňami a obchodníci Marián Kostač (vľavo) spolu s Gabrielom Holubom (prvý sprava) a Róbertom Žihlavníkom (druhý sprava) vyčistili aj mosadzné úchytky. V pozadí dobrovoľník zo Štátnej filharmonie Košice Juraj Macík.

Dom umenia, ktorý má Štátna filharmonia Košice v prenájme, sa do programu dobrovoľníckych aktivít dostal v tomto roku po prvý raz. Početná skupina dobrovoľníkov si tunajšiu brigádu pochvalovala.

Thomas J. Kevin pokosil trávnik okolo budovy.

prúde. Modré tričky však nikde. „Práve sme si urobili prestávku a riaditeľ filharmonie pozval všetkých na trochu dobrej hudby. Sú v koncertnej sále, na skúške orchestra,“ vysvetlila neprítomnosť partičky železiarov „na pláci“ krátko pred desiatou Iveta Falatová, ktorá sa o tunajšiu 39-člennú skupinu dobro-

koľko hodín chceli potešiť poslucháčov v Spišskej Kapitule. Príjemné niekoľko minútové osvieženie mysle padlo dobre všetkým. Rovnako ako sladké zákusky, ktoré brigádnikom ponúkol, okrem pomoci vlastných zamestnancov, tunajší prevádzkovateľ stravovacích služieb. Tak trošku sme v dobrom kolegom závideli... „Vy sa teda máte...“ podpichli sme Betku Tiszovú a Eriku Billú, ktoré sa do dobrovoľníckych firemných aktivít zapájajú každoročne. „Chce-

sa ma, či do toho ideme a postará sa aj o ostatné. Dnes sa mi tu naozaj páči.“ Rovnako spokojný bol aj viceprezident pre ľudské zdroje Martin Pitorák, ktorý počas siedmich rokov, čo dobrovoľnícke dni organizujeme, nechýbal ani raz. „Toto miesto sa mi veľmi pozdáva, často sem chodievam na koncerty a na iné podujatia. Potešil som sa preto, že sa Dom umenia dostal do programu dobrovoľníckej pomoci. Trikrát po sebe som pracoval v Rubikone

Erika Billú (vľavo), viceprezident Martin Pitorák a Aľžbeta Tiszová sa činili pri čistení stoličiek.

Viceprezident Mark Tabler pri odstraňovaní trávy vrastenej do dlažby.

a tak to pre mňa tohto roku bola vítaná zmena. Určite, keď sem prídeme nabudúce a budem si sadat' na jednu zo stoličiek, budem mať dobrý pocit z toho, že som bol pri ich čistení.“

Manuálnu zručnosť predviedli aj obchodníci - generálni manažéri Marcel Palai a Július Lang, ktorým pri maľovaní steny vo foyer sekundovali aj generálni manažéri Lubomir Kvaska z BSC a Eduard Grečner z úseku financovania i manažér Martin Pokorný z BSC. Posledne menovaný nám medzi dvomi

ťahmi valčekom stihol prezradiť: „Som na dobrovoľníckom podujatí po prvý raz a som rád. Pomôžem a zároveň robím niečo iné, než by ma zvyčajne čakalo v sobotu dopoludnia doma,“ usmial sa.

Eduard Grečner odviezol veľký kus práce pri maľovaní i záverečnom upratovaní.

Gro ľudí z úseku predaja a marketingu pracovalo v exteriéri. Tu sme zahliadli s fúrikom plným vytrhanej buriny viceprezidenta Christiana Korna, vstupným dverám do budovy sa venovali generálni manažéri Gabriel Holub s Róbertom Žihlavníkom a Mariánom

dí len so srdiečkom,“ pravdivo poznamenala zasa jej kolegyňa M. Čobík Ferčíková.

„Z ľudí, ktorí sú tu, cítim obrovské nadšenie a to, čo stihli urobiť spoločne s našimi pracovníkmi za taký krátky čas, je obdivuhodné,“ pochválil bri-

Pavol Spišák a Viera Hvozdičková za ostatné tri roky nechýbali na dobrovoľníckom podujatí ani raz.

Kostačom. „Už sme na všetkých vymenili mosadzné platne a teraz ešte čistíme ozdobné gule na úchytkách dverí,“ vysvetlila. O kúsok ďalej kosil trávnik generálny manažér pre finálnu výrobu Thomas J. Kevin a viceprezident pre výrobu Mark Tabler s manželkou Janice odstraňovali trávu vrastenu do dlaž-

gádnikov riaditeľ Štátnej filharmonie Košice Július Klein. „Budem rád, ak sa podobná akcia, ktorá je vyjadrením dobrých vzťahov oceliarskej spoločnosti a filharmonie, zopakuje aj v budúcnosti.“

Iveta FIALOVÁ, foto: JÁN KISUCKÝ

Mária Čobík Ferčíková z Labortestu (prvá zľava) spolu s kolegyňou Janou Meczovou (druhá sprava) a Evou Bobalovou z finančného úseku (prvá sprava) pomáhali čistiť stoličky. Druhá zľava dobrovoľníčka z filharmonie Lucia Beláková.

Pri exteriérových úpravách sme zastihli aj viceprezidenta Christiana Korna.

Autistickému centru Rubikon v Myslave pomáhali dobrovoľníci z košickej oceliarne už po štvrtý raz

Pomocť skrášliť prostredie a rozšíriť možnosti na športovanie v Autistickom centre Rubikon v Myslave prišli ľudia najrôznejších profesií. Boli medzi nimi košícká hutníci a ich príbuzní, rodičia detí, ktoré centrum navštevujú, domáci pedagógovia a vychovávateľa i štipendisti, ktorých košícká oceliaren podporuje v štúdiu na vysokej škole.

a Dušana Šípku i ďalších. „Aké bude mať rozmery? Je to jednoduché, predsa olympijské,“ žartoval **Tomáš Kollár**. Alebo nie? Tak či onak, drevená konštrukcia už bola pripravená, ostávalo vyčistiť trávou zarastenú rozbehovú dráhu, vyrovať terén, doskočisko vyložiť špeciálnou fóliou a uložiť naňho kopec piesku. Až tu bolo počuť iný bucht. Prichádzal spreď hlavnej budovy. Tu sme zastihli Pavla Babeja, Jozefa Mlynariča a Pavla Petráša pri zvarení a inštalovaní ďalších dielcov plechu na poškodený plot i viceprezidenta **Vladimíra Jacka**, ktorý si tentoraz spolu so **Stanislavom Klimekom** zbral na starosť likvidáciu nepotrebného starého nábytku. Pristavený kontajner bol už takmer plný aj pričinením ďalších brigádničiek, ktoré vynášali z útrob centra staré poškodené stoličky. V susedstve sadili pred budovou okrasné kríky štipendisti **Milan Bartoš** a **Denisa Balintová**, ktorí prišli pomôcť spolu so svojimi mamami, v jednej z tried čistila hračky ďalšia štipendistka **Zuzana Durnáková**, **Renáta Kmečková** zasa pomáhala pri malo-

Detský úsmev dáva viac než všetky peniaze sveta

Na znovuvybudovaní doskočiska pracovala najpočetnejšia skupina.

a okuliarov, trvalo len zopár minút. Koordinátori jednotlivých pracovných stanovísk mali všetko pripravené, tak načo ďalej čakať? Už o niekoľko minút sa areálom strediska ozýval tmeň bucht. „Vysekávam z rámov popraskané sklo,“ odpovedal na zvedavú otázku **Pavel Babej**, ktorý sa tentoraz, spolu s už známou dobrovoľníckou partiou z divízneho závodu Mechanika - **Pavlom Petrášom**, **Jozefom Mlynaričom**, **Adamom Weiszom**, **Dušanom Šípkom** a **Pavlom Hvižďákom**, podujal pomocť v Rubikone. Vandali, ktorým okná ktovie prečo prekážali, narobili poriadne škody. „Osadiť sklá prídu sklenári, nech to teda majú pripravené a čisté,“ doložil popri robote. Hluk neprekážal ženám, ktoré sa činili hneď vedľa pri zakladaní kvetinového záhonu. Jamky, do ktorých potom vkladali trvalky, vykopávali **Monika Vasíľová**, **Slávka Benušová** i hutníčka **Mária Bartošová**, ktorá prišla pomocť do Rubikonu so synom **Milanom**, štipendistom USSK. „Oslovilo ma, čo tu pre autistov robia. Preto som prišla,“ poznamenala skromne. Pri škrabaní futbalovej brány od hrdze sme zastihli **Slávku Jackovú**. Nutný úkon ešte predtým, než dostala konštrukcia biele šaty, robila s úsmevom. „Že je to nepopulárna robota? Prečo? Mne sa pozdá-

Jednou z aktivít bolo aj sadenie stromčekov.

Zora Horváthová z DZ Mechanika dávala do poriadku záhony.

„Netrpíme chorobou, teda nemôžeme byť liečení. Sme jednoducho takí. Snažte sa vidieť môj svet autizmu skôr ako odlišnú schopnosť, než ako neschopnosť. Keď sa obzriete späť, aby ste videli moje obmedzenia, uvidíte, čím ma autizmus obdaril. Možno je pravda, že nie som dobré v ocnom kontakte alebo v konverzácii, ale všimli ste si, že neklamem, nepodvá-

dzam pri hre, neohovám spolupráckov ani neodsudzujem iných ľudí?“ píše v jednom zo svojich diel spisovateľka, publicistka, matka synov s autizmom Ellena Notbohmová, ktorej slová sme si požičali z prólogu informačného bulletinu Autistického centra Rubikon v Myslave. Neziskovej organizácie so skvelými ľuďmi ochotnými pomáhať, pomáhať, pomáhať. Zabezpečo-

vať celoživotnú starostlivosť a služby pre autistov, ale aj ich rodiny, ktoré potrebujú kúsok empatie a porozumenia a podpory tiež. Jej šéfka, večne usmiate a dobre naladená **Mária Uchnárová**, vraví, že je to nádherná práca. Spolu so svojím tímom sa dnes stará o vyše päť-

Časť posily z DZ Mechanika Jozef Mlynarič (vľavo) a Pavol Petráš pri inštalovaní plotu.

desiat autistov. Od predškolského veku až po dospelosť. S láskou. A s odhodlaním zabezpečiť pre ne spolu s rodičmi optimálny vývoj a maximálne možnú sebestačnosť a integráciu v ich prirodzenom sociálnom prostredí, teda predovšetkým v rodine. Autistickému centru Rubikon pomáhali železiari počas siedmeho ročníka dobrovoľníckych dní U. S. Steel pre Košice už po štvrtý raz. Ochotných rúk sa tu v sobotu 18. mája ráno zišlo viac než dosť. Spolu s rodičmi detí a členmi osadenstva strediska sa do roboty pustilo vari šesťdesiat ľudí. Medzi nimi aj štipendisti košickej oceliarne, ktorí majú k dobrovoľníctvu blízko a na podobných podujatiach firmy zatiaľ nikdy nechýbali. Cieľ mali všetci jednotný. Skrášliť prostredie strediska.

Rozdelenie roboty, vyzbrojenie potrebnými základnými pracovnými pomôckami, vrátane ochranných rukavíc

Dať do poriadku rozbehovú dráhu k doskočisku sa podujali najmä ženy, (zľava) Alica Mašlejová, Zina Kromková a Iveta Petíková.

va,“ konštatovala. Dcére **Diane**, čo ako sa sem po roku znovu chystala, zmariť plány iné dôležité povinnosti, dozvedeli sme sa hľadajúc ju medzi dobrovoľníkmi. Na druhom konci veľkého dvora zarezávala oveľa väčšia skupina. Pri čistení dráhy a budovaní doskočiska sme zazreli domácich, výskumníčku **Alicu Mašlejovú**, **Jozefa Mašleja**, **Zinu Kromkovú** so synom **Františkom**, lekára **Tomáša Kollára**, **Adama Weisza**

vani jedálne. Pri nátere jej vonkajšej fasády sme zbadali vysokopeciára **Tibora Bodnára**. „Detský úsmev ma obohacuje. Dáva viac, než všetky peniaze sveta,“ zhrnul do jednej vety dôvod svojej účasti na brigáde v deň svojich narodenín. Iste by s ním súhlasili všetci, ktorí v ten deň prišli do Autistického centra Rubikon pomocť.

Magdaléna FECURKOVÁ
Foto: Jana ŠLOSÁROVÁ

Pavla Babeja, jedného z členov partie z divízneho závodu Mechanika, sme zastihli pri vysekávaní popraskaného skla z pivničných okien.

Vďaka brigádnikom sa zmenil na nepoznanie aj vnútrojšok školskej jedálne.

Drevený vláčik si zobrali „do parády“ Ladislav Dzurus s manželkou Júliou.

Pobyt v prírode, spoločnosť zvierat, ktoré nestretnete každý deň a napokon výborný kolektív, to sú dôvody, pre ktoré prichádzajú do košickej zoológickej záhrady počas Dní dobrovoľníkov desiatky železiarov rok čo rok. I tentoraz sa v kavečianskom údolí stretla skvelá partia, ku ktorej sa pridalo aj niekoľko našich amerických kolegov. Aj keď to zrána nevyzeralo s počasím úplne ideálne, nakoniec bol z toho príjemný pracovný deň.

Železiari začali „makat“ na stanovištiach presne podľa plánu už od ôsmej hodiny ráno. V ZOO sa tentoraz spoliehali na pomoc dobrovoľníkov pri kultivovaní skalky a maľovaní detských preliezačiek, výbehu pre kamzíkov, Tahra himalájskeho, ale predovšetkým na domaľovanie remízky pre zubrov, ktorú začali natierať ešte minulý rok. „Dost' nás tlačí čas, pretože by sme v krátkom čase chceli do týchto priestorov nastahovať Takina indického,“ vysvetlil riaditeľ košickej ZOO Erich Kočner.

Premiéru v ZOO absolvoval Ladislav Dzurus z BSC. Ako sa nechal počuť, do Kavečian prišiel preto, že tu často chodíeva so svojou desaťročnou dcérou. „Rád by som jej ukázal, čo sme s manželkou dnes urobili.“ So svojou polovičkou Júliou natieral dre-

vený detský vláčik, ktorý už po prvých ťahoch štetcom výrazne ožil. Neďaleko pracovala ďalšia manželská dvojica Radomír a Zuzana Bodnárovi,

ktorí sa podujali na premaľovanie detských preliezačiek. Náš kolega z divízneho závodu Zušlachtovne a obalová vetva prezradil, že do ZOO prišiel prvýkrát, avšak jeho manželka pomáhala už viani.

Zatiaľ ani jeden ročník Dní dobrovoľníkov nevynechal náš bývalý kolega, dnes už dôchodca, Teodor Laco.

Kým dobrovoľníci pracovali, v ZOO prišlo na svet malé jelenča

Nechýbal im elán, ani chuť pomáhať

„Nedáte si koláčik?“ vykukla na nás z okna auta Eva Malešová z košickej ZOO, ktorá rozvážala dobrovoľníkom občerstvenie. „Zaradili sme to ako novinku. Dobrovoľníkom ponúkame kávu a koláče. Je to taká forma vďaky, že nám pomáhajú a že si ich prácu veľmi vážime.“ Koláče si pochvalovali mnohí železiari. Nejednen povedal, že chutili výborne.

Na koláčoch a káve si „zgulstla“ aj skupina okolo tradičnej dobrovoľníčky Kataríny Dittelovej. Spoločne s manželmi Průšovými a Stanislavom Jašenským skrášľovali výbeh Kamzíkov vrchovských. Hrdzavé opltenie zmienili na príbytok so sýtozelenou farbou. Podľa slov K. Dittelovej sú jednoznačne skvelá partia, ktorá v ZOO nesmie chý-

Zatiaľ ani jeden ročník Dní dobrovoľníkov nevynechal náš bývalý kolega, dnes už dôchodca, Teodor Laco.

Maľovanie detských preliezačiek dalo dobrovoľníkom zabrat. Častokrát pracovali v stiesnených podmienkach.

Katarína Dittelová patrí k pravidelným dobrovoľníkom. Tento rok pomáhala s natieraním výbehu pre kamzíky. Na snímke s tímovými kolegami Miloslavom Průšom (v pozadí) a Stanislavom Jašenským.

Riaditeľka pre REACH Petra Kráľová mala na starosti úpravu skalky.

bať. Dokonca si už stihli naplánovať aj spoločnú dovolenku v Turecku. Tvrdia, že ich spája tímový duch.

Cestou k skalkám, pri ktorých pracovala riaditeľka pre REACH Petra

Košická ZOO patrí k obľúbeným miestam, kam naši kolegovia chodia počas Dní dobrovoľníkov pomáhať. Aj tento rok sa v Kavečianoch zišla skvelá partia.

Kráľová spoločne s kolegami zo ZOO, sme boli svedkami výnimočnej udalosti. Pár minút predtým, ako sme prechádzali popri výbehu pre jelene, privedla jedna laň na svet malé jelenča. Mláďa ešte nedokázalo chodiť a bolo odkázané na pomoc svojich rodičov. Bol to skutočne nevšedný zážitok.

Nepochybne najviac dala v sobotu zabrat remízka pre zubrov. Ide o opltenie veľkých rozmerov a tak aj teraz sa ňou mali dobrovoľníci plné ruky práce.

S natieraním remízky pomáhala aj skupinka amerických kolegov, ku ktorej sa už druhý rok zaradili i vice-

Nevšednou udalosťou bolo narodenie malého jelenčaťa.

John P. Coyne s manželkou Susan sa do ZOO vrátili po roku. Pomáhali s natieraním remízky pre zubrov.

prezident pre administráciu BSC pre USSK John P. Coyne s manželkou Susan. „Pred rokom sme s Ericom Schomerom natierali výbeh pre antilopy. Eric už zo Slovenska odišiel, ale má za seba dobrú náhradu,“ povedal s úsmevom. Šéf BSC mal na mysli viceprezidenta pre financovanie Matthewa T. Lewisa a generálneho manažéra pre bezpečnosť a hygienu a REACH USSK Daniela M. Killeena, ktorí plnohodnotne nahradili svojho kolegu. Aj vďaka ich úsiliu je od soboty remízka zelená.

Náš obdiv však majú všetci železiari, ktorí prišli 18. mája do kavečianskeho údolia. Nezištná pomoc sa v dnešných časoch len tak nevidí. O to viac ju ocení každý návštevník, ktorý sa do ZOO prídete tohto roku pozrieť.

Richard DREISIG
Foto: Arpád KÓTELES

Najväčšia skupina dobrovoľníkov sa už po štvrtý raz zišla v Botanickej záhrade UPJŠ

Početná skupina dobrovoľníkov sršala dobrou náladou a energiou.

Zelený areál skrášilo sedem desiatok párov rúk

Dagmar Kredatusová (uprostred) s dcérou Leou (vpravo) a Katarinou Szabóovou-Bartkovou obnovili náter na drevenom schodisku.

ne z finančného úseku, ale i z nákupu strategických surovín. „Práve sa pohli smerom dole, išli na guláš,“ navigovala nás miestna záhradníčka. „Idem za nimi, zavolám ich, aby vám ukázali, čo všetko stihli urobiť. Nám by to trvalo aj dva týždne...“ pochválila zručné ruky žien. O chvíľu sa v zákrute ukázali **Silvia Vlasatá, Gabriela Sinčáková, Viera Nagýová a Malvína Vargová.** „Dnes nás tu bolo dvadsaťdva zo železiarni a dve tunajšie panie, to sa plelo jedna radosť,“ jednohlasne komentovali vydatý deň. „Pomohol i nočný dažď. Vypleli sme všetkých osem záhonov,“ pochválila sa štvorica brigádníčiek. Že im robota išla od ruky je pochopiteľné. Radi sa „prplúv“ v zemi, všetky totiž majú chatky alebo záhradky. Prídu aj nabudúce? „Kvôli našim deťom, pre ktoré je vhodnejšie prostredie v zoo,

Zuzana Ivanová (vľavo) a Silvia Sopková z nákupu strategických surovín pomáhali s pletivom v okrasnej škôlke.

Zákutia botanickej záhrady ponúkli aj takéto pohľady.

želka a dvaja synovia. Vystužovali sme pletivo na kozinici, stĺpiky sme natreli ekologickým náterom a natierali sme aj drobné záhradné konštrukcie,“ vyratávali činnosti. Z rovnakého divízneho závodu prišla, rovnako ako každý rok, aj **Dagmar Kredatusová** s dcérou **Leou**. Pochválili sa čerstvo natretým náterom drevených schodov a sedenia v blízkosti jazierka. Pri natieraní stĺpov kozinca sme zbadali aj právnicku **Tomáša Homolyu**. „Je to príjemná práca,“ komentoval robotu so štetcom.

Miesto na to, aby sme vymenovali všetkých dobrovoľníkov nemáme, ale povedať, že obdiv a poďakovanie za odvedenú robotu patrí každému z nich, môžeme. V botanickej záhrade sa zišla

Tak to sme teda nečakali. Do košickej botanickej záhrady sme došli krátko po jedenástej dopoludnia a nestačili sme sa čudovať. Dobrovoľníci nazaj nezaháľali. Zo všetkých miest, kde pracovali, postupne, behom tridsať hodiny, hlásili hotovo. Tí si teda švihli... Je to možné? Veď roboty mali viac než dosť... Keď sme si však uvedomili, že ich tu pracovalo viac ako sedemdesiat – šesťdesiat zo železiarni a dvadsiť kmeňoví zamestnanci záhrady, bolo hneď všetko jasné. Mohutná posila urobila svoje.

Oľga Černá z právneho odboru spolu s kolegyňou **Silviou Šiškovou** si vzali na starosť dekoračnú klietku pre vzácnu druhohornú „živú fosíliu“ *Wollemiu nobilis*. Klietku po zime natreli novým ochranným náterom a už iba čistili betónový podstavec. „V podstate sme hotové,“ konštatovali.

O tom, že sú opravené už aj schody v centrálnej časti záhrady, pri vstupe na lúku pri Slovenskej akadémii vied, hovorila natiahnutá páska signalizujúca zákaz vstupu. Ako sme sa dozvedeli, o opravu sa postarali americkí kolegovia **Steven A. McFatrige** a **Timmy West** z nákupu strategických surovín.

Vladimíra Molčáka a **Štefana Vojtku** z finančného úseku sme spolu

Kolegyne z účtovania a prenájmu majetku **Silvia Vlasatá** (vľavo) a **Malvína Vargová** (uprostred) spolu s ďalšou dobrovoľníčkou **Vierou Nagýovou** v okrasnej škôlke.

s **Michalom Tančákom** z inžinieringu našli už iba uhládzať plochu, ktorú ešte ráno pokrývala dlažba. „Odstraňovanie išlo rýchlo, pomohli nám aj mechanizmy. Potom sme sa presunuli do pareniska, kde sme pomáhali preosievať zeminu,“ zhodnotili svoju pomoc. Najdeme v okrasnej škôlke ešte naše ženy? Väčšinou tu zvykli pomáhať kolegy-

sa asi znovu vrátíme do Kavečian,“ zauvažovali. „Ešte si to rozmyslíme, máme na to rok...“ Po tretí raz v botanickej záhrade pomáhali aj **Zuzana Ivanová** a **Silvia Sopková** z útvaru nákupu strategických surovín. „Zelená robí dobre na nervy,“ s úsmevom poznamenali „a popri duševnej práci je to pre nás príjemný oddych. Aj nás pochvá-

lili, čo poteší. Môžete spomenúť aj **Alžbetu Záhornáčku** a **Evu Lysákovú** z RMS, ktoré sa tiež činili?“ prihovorili sa za kolegyne.

tame sa **R. Gregoreka**, kým nás vezie ku skupinke železiarov v blízkosti detského ihriska. „Pôvodné zámery sme vzhľadom na zloženie skupiny trochu korigovali. Tam, kde nebolo odhodlanie pustiť sa do obnovy kamenného múrika a skalkie pod ekologickou náučnou plochou, prišlo na rad natieranie. Drevených altánkov, detského ihriska, dreveného sedenia okolo jazierka. Podarilo sa ošetriť oplatenie okolo kozinca, čo bola pôvodne tiež jedna z alternatívnych činností. To ostatné, upravený chodník pri sklení-

Mikuláš Szabó pracoval na obnove pletiva areálu, v ktorom žijú kozy.

Michal Tančák (vľavo) so **Štefanom Vojtkom** (uprostred) a **Vladimírom Molčákom** pri posledných úpravách terénu po zlikvidovanom chodníku z mozaikovej dlažby.

Právničky **Silvia Šulcová, Anna Kseňáková, Eva Durzová** a **Mária Fedorčáková** (zľava doprava) natierali drevený altánok.

Bekiaris z BSC. „Kde pracujete? Príde-me aj za vami,“ pýtame sa ho. „Už som skončil. Montoval som lavičky a natieral drevené detské ihrisko,“ krátko odvetil spoza stiahnutého okna. Osem lavičiek stihli ženy namaľovať ekologickým náterom a dielo dokončilo sniečko, ktoré ich zakrátko vysušilo. Ako ste s našimi dobrovoľníkmi spokojný? Pý-

koch, schody, vypleté záhony ste videli. Je úžasné, že dôjde taká skupina, plná odhodlania a nadšenia, vďaka čomu sa podarí toho veľa urobiť,“ pochválil. Zastavil rovno pri štvorčlennej rodine **Mikuláša Szabóa** z divízneho závodu Radiátory a rúry. „Vlani som tu bol sám, dnes sme prišli všetci, rovnako ako predtým, spolu so mnou man-

obetavá partia ľudí, ktorí za sebou zanechali veľký kus práce. A ich nasadenie si nemohli nevšimnúť ani desiatky návštevníkov, ktorých do areálu prilákala národná výstava bonsají a motýľia show. Modré tričká tu zanechali aj tohoto roku dobré meno.

Iveta FIALOVÁ,
foto: **Ján KISUCKÝ**

V Trstenom pri Hornáde sa činilo vyše tridsať dobrovoľníkov

Porobili všetko, čo plánovali. Ba stihli aj mokrý variant

I takého vzácneho roháča sme mali možnosť v Trstenom pri Hornáde vidieť.

tia, mimochodom milovníkov cyklistiky, sa spokojne usmievala. **Jozef Soták** len krátko poznamenal, že takéto druhy prác sú pre chlapa, čo sa stará o rodinný dom, úplne bežné. Čo vie, urobí si sám vlastnými rukami. Stojí ho to vlastne len energiu a čas... **„Toho je však strašne málo,“** poznamenal s úsmevom. Napriek tomu ho spolu s ďalšími dobrovoľníkmi venoval niekomu inému.

V Trstenom pri Hornáde sa zišla skvelá partia ľudí, ktorým prostredie, kde žijú a oddychujú, nie je ľahostajné.

Partia v základnej škole dávala do poriadku cvičebňu.

Keď žaby veľmi krikajú a oslík hika, bude pršať, vraví jedna z ľudových pranostiek. Nuž, oslíka tím dobrovoľníkov v sobotu v Trstenom pri Hornáde v nádhernom prostredí revitalizované-

ho mŕtveho ramena Hornádu síce nevidel ani nepočul, zato si však vychutnal priam koncert stoviek bezchvostých obojživelníkov, pre ktorých sa stojace vody meandra stali domovom. A mimo-

chodom, tentoraz ľudová predpoveď, aj keď sa opiera o pozorovania prírodných javov, ktoré človek zovšeobecnil, nevyšla. A možnože žabie predstavenie ešte doznievalo z predchádzajúcej noci, keď sa aj nad Košicami a ich okolím prehnala búrka sprevádzaná veternou smrťou. Ešteže Priatelia trstenskej prírody mysleli v piatok na všetko a drevený chodník nad vodou, ktorý sa chystali natierať, prekryli večer pred brigádou „juestiláčkymi“ nepremokavými plachtami. Poslúžili, veru, len čo je pravda. Ak by totiž drevo nasiaklo dažďom, bolo by po plánoch. A to nikto nechcel. Sobota bola napokon prajná. Nielen čo sa počasia týka. Zopár veľkých kvapiek síce spadlo, ale iba ako osvieženie z korún stromov, kde sa od noci udržali až do denného mierneho vánku.

Slniečko sa predralo cez mraky už dopoludnia. A vytiahlo na prechádzku aj majestátno roháča. Robil chvíľu spoločnosť skupinke, ktorú sme krátko pred jedenástou hodinou zastihli hneď pod prvým altánkom. **„Vyhňte sa chodníku ponad vodu, už je natretý. Musí-**

te to celé obísť, ak sa chcete dostať na druhú stranu k ostatným,“ dostali sme radu od **Jozefa Juhása** z controlingu. Spolu s **Drahoslavou Nagyovou** a **Elenou Miškovičovou**, kolegyniami z Transakčného centra BSC dokončovali v blízkosti medzinárodnej cyklotrasy Gyňov-Trstené náter lavičiek. Už len zopár ťahov a budú môcť zahlasiť hotovo. Lazúra lavičky, altánok i chodník oživila na nepoznanie.

„Stihli sme už porobiť dosť,“ netajil spokojnosť oceliar **Rastislav Šelepský**, ktorý tu vystupoval v role domáceho. Občianske združenie Priatelia trstenskej prírody vedie už niekoľko rokov. Dobrú vec prišla podporiť manželka **Erika** i dcéra **Zuzana**. **„Drevený náučný chodník sme opatrili ochranným náterom, ani nám to netrvalo tak dlho, ako sme si spočiatku mysleli. Najprv sme natreli boky, potom stred. Išlo to ako po masle,“** poznamenal, hľadiac na lesknúci sa povrch dreva. Tým sa mohli popýšiť aj neďaleké informačné tabule. **„A či som s brigádou spokojný? To sa pýtať vážne? Veď sa len pozrite. Každá ruka sa tu zišla... Ostáva ešte natrieť stôl a lavičky vo veľkom altánku, ale to až potom, keď sa všetci najeme... A čakáme ešte na chlapov**

K dobrovoľníkom v Trstenom pri Hornáde sa pridali aj manželka Klimová, František a Jana.

Szabó, vysokopeciar **Vladimír Bilohuščin** a **Jozef Soták** s bratom **Gabrielom** napokon krátko po trinástej hodine dorazili k ostatným. Aj v spoločnosti riaditeľky základnej školy **Jany Olexovej**. **„To, čo zvládli títo štyria muži, by mali čo robiť aj desiat ľudia,“** pochválila chlapov riaditeľka. **„Naším cieľom bolo dať dokopy cvičebňu, čo sa nám aj podarilo. Za uslé dopoludnie spravili naozaj kusisko práce.“** Robotná par-

„Prečo? Pomáhať si treba. Veď inak sa to nedá v živote! Dnes pomôžem ja druhému, o týždeň on ďalšiemu. Dobro sa k vám raz vráti. Určite.“ O necelú hodinku už spolu s ostatnými nasadol na bicykel a vydal sa na cestu domov. Väčšina však ostala. Vychutnávajú si čaro prírody.

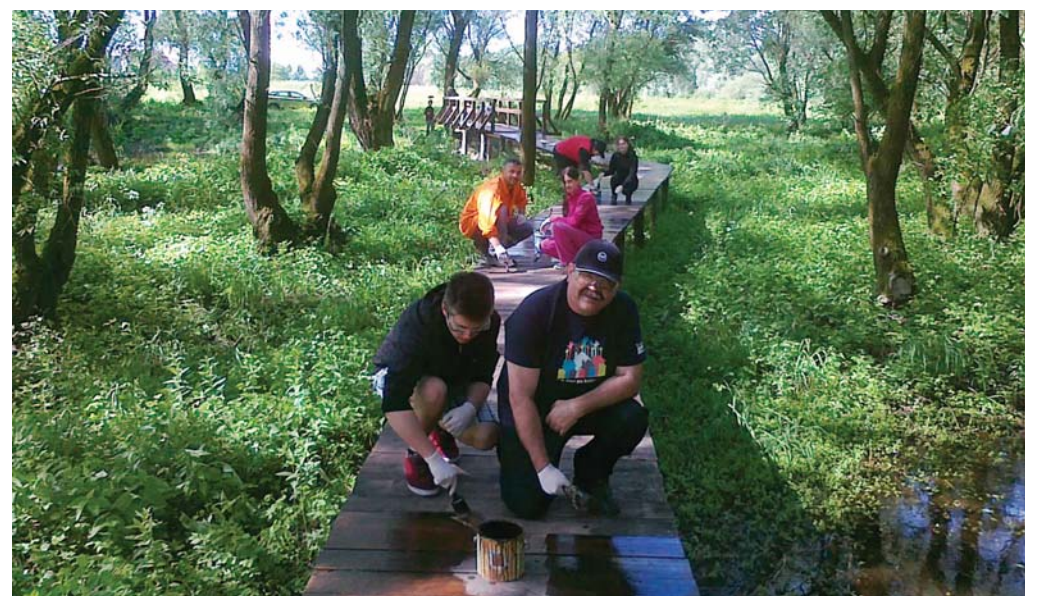
Magdaléna FECURKOVÁ
Foto: **Jana ŠLOSÁROVÁ**
a **Rastislav ŠELEPSKÝ**

Očista po práci. Na guláš sa už tešili **Drahoslava Nagyová** (vpravo) a **Elena Miškovičová**.

Skupinka dobrovoľníkov pri natieraní lavičky a stola pod jedným z altánkov.

Desiatky metrov dreveného náučného chodníka ponad vody mŕtveho ramena Hornádu opatrili dobrovoľníci ochranným náterom.

zo školy...“ **Marián Fecko** z Labortestu, **Deákovci, Takáčovci, Imrich Gerec** z divízneho závodu Radiátory a rúry, ale i ďalší železiari a členovia občianskeho združenia mali čas na oddych. Spestřili im ho koniky z Jazdeckého klubu v Ždani, ktoré sa im predviedli v plnej kráse. A kto chcel, mohol sa na ne aj posadiť a chvíľu poprechádzať. Svet je vraj z ich chrbta najkrajší...

Jedno platí stále. Veľa rúk veľa spraví. Chlapi si ešte ráno podelili úlohy a rozhodli sa pustiť i do brigády v základnej škole, ktorá bola nachystaná v prípade dažďa. Prečo ju však neurobiť tiež? **„Asi majú slovenčinu... Alebo matematiku?“** vyčkávali ich so smiechom kolegovia po tom, čo už svoju robotu dokončili a pochutnávali si na skvelom guláši. Valcovač **Martin**

Štefan Karajoš z DZ Radiátory a rúry odviezol kus roboty.

V útulku opäť pomáhali desiatky hutníkov, tradične odvedli dobrú prácu

Fádnú unimobunku premenili na „umelecké dielo“ (sprava doľava) Aneta Svrčeková, Jana Petriková a Jana Petková.

Natiahnutie pletiva si zobrali na starosť (zľava doprava) Jozef Verešpej a Ivan Lapin.

Nový výbeh pre šteniatka realitou

Na dobrovoľníkov čakalo minúlu sobotu v Útulku pre opustené zvieratá pri Haniske množstvo všakovakej práce. Okrem tradičného pílenia odpadového dreva, kosenia trávy a maľovania, pribudli aj nové úlohy. Niektoré súviseli s novou oddychovou zónou, ktorú sa rozhodla v útulku zriadiť šéfká Únie vzájomnej pomoci ľudí a psov **Romana Šerfelová**. „Bude slúžiť pre ľudí, ktorí nám chodia pomáhať s venčiením psíkov. S dobrovoľníkmi plochu najprv vyčistíme a potom vybudujeme ohnisko a osadíme lavičky,“ pripomenula a nezabudla dodať, že ju nesmierne potešil počet železiarov, ktorí do útulku merali cestu. „Sú fantastickí, sto-percentne sa na nich môžeme spoľahnúť. Každoročne odvedú perfektnú prácu.“ Tieto slová sa do bodky potvrdili aj počas siedmeho ročníka Dní dobrovoľníkov.

Najväčšou výzvou pre železiarov bolo tentoraz vybudovanie nového výbehu pre šteniatka. Pôvodný sa temer rozpadal a tak jeho rekonštrukcia bola mimoriadne aktuálna. Veľké penum práce odvieďala pracovná čata pod vedením **Jozefa Verešpeja** z dcérskej

Obrovskú zásluhu na tom, že výbeh pre šteniatka sa stal realitou, majú predovšetkým kolegovia z RMS. Pracovať na ňom začali už s trojtýždňovým predstihom. Na snímke (zľava doprava) Andrej Macej, František Beňa a Anton Šandala.

ne vybudovali betónový základ, do ktorého osadili stĺpiky s novou bránou a navozili podkladový štrk. Ostá-

ve vybudovať materiál a servis pre hutnícku výrobu **Stanislav Barica** po tom, čo pletivo rozbalil a natiahol oko-

že podobný plot robil aj na svojej chate.

Kto zavítal v sobotu do útulku, nemohol si nevšimnúť viacerých kolegov z dcérskej spoločnosti, ktoré patria do pôsobnosti viceprezidentky pre riadenie externých služieb a vzťahov **Eleny Petrášekovej**. Tá sa na dobrovoľníckych akciách zúčastňuje pravidelne, minulý rok napríklad bola v det-

K tvárom, ktoré každoročne v útulku pomáhajú, patrila i **Zita Hromotová** z BSC. Bok po boku s viceprimátorkou a viceprezidentkou pre riadenie externých služieb a vzťahov hrabličkami upravovala terén. „Darmo, útulok je mojou srdcovou záležitosťou. Psíkov milujem, domov si zaobstarávam iba opustených,“ a pozrela sa na Maximiliána, čiernobieleho chlpača, ktorý ju

ný náter farby, ktorá mala oživiť fasádu budovy karantény. V útulku bol už tretikrát, tradične s manželkou **Mari-kou**.

So strunovou motorovou kosačkou šikovne narábali generálny manažér pre dcérske výrobné spoločnosti **Ján Petko** a majster **Zoltán Kassay**. Postarali sa o skrátenie trávnej plochy v okolí parkoviska. O tom, že bývala

V útulku pomáhal aj generálny manažér pre žiaruvzdorný materiál a servis pre hutnícku výrobu **Stanislav Barica** (na snímke so synom Stankom).

sprevádzal na každom kroku. Našla ho pri kontajneroch.

„Možno bude potrebná ešte jedna vrstva,“ nechal sa počuť **Mikuláš Bimba** po tom, čo aplikoval skúšob-

hutnícka **Anna Mária Tóthová** to s kousou vie, niet nejakých presvedčení nás o tom už v minulosti a ani teraz tomu nebolo inak.

Likvidácia odpadového dreva je v útulku každoročnou záležitosťou. Pri „drtičke“ tradične pomáhal **Gabriel Bardiovský** zo Servisu ľudských zdrojov. Aj tento rok dobrovoľníci premenili na piliny niekoľko kubíkov dreva. S pílením pomáhal v útulku už druhý rok po sebe **Ivan Pizniák** s manželkou **Ingrid**. Staré palety zmizli vďaka elektrickej motorovej pile, ktorú si so sebou doniesol.

Dobrovoľníci mohli byť po pracovnej „šichte“ veľmi spokojní. Zanechali za sebou vynovený výbeh pre šteniatka, budovu karantény a unimobunku s novým náterom, upravenú oddychovú zónu a zlikvidované odpadové drevo. Radosť z vykonanej práce mala i R. Šerfelová: „Z výsledku som nadšená, útulok je vďaka železiarom opäť o poznanie krajší. Ďakujeme.“

Richard DREISIG
Foto: **Arpád KÓTELES,**
Ján PETKO,
Jana ŠLOSÁROVÁ
a **Eva SVRČEKOVÁ**

Gabriel Bardiovský z úseku Ľudských zdrojov pri likvidácii odpadového dreva.

Rukávy si vyhrnuli aj viceprezidentka pre riadenie externých služieb a vzťahov **Elena Petrášeková** (vľavo) a viceprimátorka **Košíc Renáta Lenártová**, ktoré pomáhali pri úprave štrkového podkladu.

spoločnosti RMS. S budovaním výbehu začali už s trojtýždňovým predstihom. Pomocou fažkej techniky zlikvidovali pôvodný stav, vyrovnali terén, násled-

ne vybudovali betónový základ, do ktorého osadili stĺpiky s novou bránou a navozili podkladový štrk. Ostá-

ve vybudovať materiál a servis pre hutnícku výrobu **Stanislav Barica** po tom, čo pletivo rozbalil a natiahol oko-

že podobný plot robil aj na svojej chate. Kto zavítal v sobotu do útulku, nemohol si nevšimnúť viacerých kolegov z dcérskej spoločnosti, ktoré patria do pôsobnosti viceprezidentky pre riadenie externých služieb a vzťahov **Eleny Petrášekovej**. Tá sa na dobrovoľníckych akciách zúčastňuje pravidelne, minulý rok napríklad bola v det-

Dobrovoľníci si po práci pochutili na dobrom guláši.

skom domove na Uralskej. Teraz prišla pomocť spoločne s manželom **Petrom** a dcérou **Veronikou**. Svojich kolegov privítala v útulku veľmi rada. „Nápad, že sem prideme pomocť s kolegami z dcérskej spoločnosti vznikol úplne spontánne na jednej porade. Sme tu aj preto, že väčšina z nás má k psíkom pozitívny vzťah.“

Medzi dobrovoľníkmi, ktorí rozhrabávali štrk vo výbehu pre šteniatka, sme mohli zočítať aj viceprimátorku **Košíc Renátu Lenártovú**, ktorá prišla pomocť aj s dcérou. Útulok si vybrali nielen preto, že mesto ho aktívne podporuje, ale aj preto, že pred časom rozšírili rady „psičkárov“. „Nedávno sme sa stali majiteľmi malej rozkošnej sučky labradora. Silu puta medzi človekom a psom pochopíte až vtedy, keď si ho kúpite,“ vyznala sa z počitov.

Budova karantény pre šteniatka farebne ožila aj vďaka referentke predaja **Alexandre Čarnickej**.

Dobrovoľnícka sobota sa v Dome aktívneho videnia Únie nevidiacích a slabozrakých Slovenska v Košiciach opäť vydala

Skupinka dobrovoľníkov z U. S. Steel Košice a Únie nevidiacích a slabozrakých Slovenska urobila v sobotu kus dobrej roboty. Na snímke chýba ešte Zlatica Babuláková, ktorá bola vo chvíli fotografovania na ceste. Pricestovala až z Michaloviec.

Malá skupinka s veľkým výsledkom

Dom aktívneho videnia Únie nevidiacích a slabozrakých Slovenska v košickom Parku obrancov mieru privítal po vlaňajšej premiére dobrovoľníkov druhýkrát. Pred ôsmou ráno bola väčšina z trinásťčlennej skupiny na mieste. Domáci už stihli priestory krajského strediska, ktoré poskytuje služby zrakovo postihnutým, pripraviť na maľovanie. Zvesili dvere, dĺžky okolo interiérových zárubní, ktoré plánovali natrieť, prikryli kartónmi, steny oblepili maliarskou páskou. Farby, valčeky, rukavice, ochranné okuliare... Pomôcky ešte naposledy skontrolovala pohľadom koordinátorka tunajších prác **Gabriela Dziačková** z útvaru Vonkajších vzťahov U. S. Steel Košice. „Pôvodne sme uvažovali o tom, že natrieme štyridsaťpäť zárubní dverí, budeme však radi, ak stihneme aspoň polovicu, hlavne na prizemí a druhom poschodí budovy, kde sa pohybuje najviac našich klientov. Potrebujeme tiež opraviť vonkajšiu omietku na budove. Dnes by sme poškodené miesta očistili a pripravili na novú sanačnú omietku,“ informo-

Skúsenému maliarovi **Bartolomejovi Horváthovi** z Koksovej išla robota pekne od ruky.

z toho dobrý pocit,“ potvrdil to, čo aj ostatní. Manažér pre bezpečnosť a hygienu **Branislav Dubecí** sa do únie, kde má mnoho kamarátov, s ktorými hrával koly, vrátil po roku aj s manželkou. „Myslím si, že dnes sú ľudia veľmi upriamení na seba. Mali by sme si viac pomáhať. Jedna brigádnická so-

nami sa vrátil zo služobnej cesty, pomoc kamarátom v únii si však nechcel nechať ujsť. „**Bol som tu aj viani, viacerých nevidomých poznám prostredníctvom športu, aj kvôli tomu som prišiel,**“ povedal.

Uplynula sotva poldruha hodina a pred očami sa už objavili prvé výsledky zručných rúk železiarov. Biele zárubne dverí oživali pod vrstvou modrého náteru, zmizla aj vonkajšia poškodená omietka okolo dymovodu. Dušan Ivanišín a Vladimír Ficeri sa pustili aj do odstraňovania starej zvetranej omietky na inej časti budovy. Po očistení príde na murivo trojvrstvový sanačný systém. To už ale bude práca pre iných.

A čo po piatich hodinách zanechali po sebe dobrovoľníci? Štyridsať natrebných zárubní, vonkajší múr pripravený na nahodenie omietky, ale hlavne pocit, že urobili niečo zmysluplné pre druhých.

O ich práci sa môžete presvedčiť sami, ak napríklad zavítate na Dni otvorených dverí, ktoré Únia nevidiacích a slabozrakých organizuje 23. mája 2013 v čase od 9:00 do 18:00 a 24. mája od 9:00 do 12:30. Pripravená bude výstava optických a kompenzačných pomôcok s možnosťou odskúšania a praktickej ukážky ich využitia, poradenstvo, novinky v oblasti kompenzačných pomôcok pre zrakovo postihnutých, prezentácia služieb a zrakovej terapie, ako aj bezkontaktné meranie zraku deťom a vyšetrenie pomocou špeciálneho optického OCT prístroja, ktorý umožňuje detailne vyšetriť zadné a predné štruktúry oka.

Iveta FIALOVÁ,
foto: **Ján KISUCKÝ**

Mechanik elektrických zariadení v divíznom závode Údržba **Vladimír Ficeri** opravoval vonkajšiu fasádu budovy.

vala **Marta Pajkošová** z únie nevidiacích. Jej kolega **Roman Levický** pridal krátku inštrukciu o postupe prác a šesťica mužov a sedem žien sa mohla pustíť do roboty.

Bartolomejovi Horváthovi z Koksovej nebolo treba nič vysvetľovať. Natieranie mu išlo jedna radosť. „Som vyučení maliar a preto som si vybral aj túto aktivitu,“ prezradil tento dlhoročný železiar, ktorý po vyše dvadsiatich rokoch v prevádzke Radiátory nachádza už druhý rok uplatnenie ako strojník naberáča v prevádzke Príprava vsádzky. „Na dobrovoľníckom podujatí som po prvý raz, priviedla ma sem tak trochu aj zvedavosť, o akcii sa vela písalo v Oceli východu, chcel som aj ja pomôcť a tak som sa pridal.“ Podobne uvažoval aj **Vladimír Ficeri** z divízneho závodu Údržba. „Oslovili ma informácie v podnikových novinách, mal som chuť pomôcť a únii som si vybral cieľene,“ uviedol. „Čo očakávam od dnešného dňa? Predovšetkým dobrý pocit z práce pre druhých. Prišiel by som aj nabadúce, ak sa mi tu bude páčiť,“ usmial sa. Naopak **Dušan Ivanišín** z Vysokých pecí nie je žiadnym dobrovoľníckym nováčikom. Pomáhal už v útulku pre psov, videli sme ho vo firemnom vianočnom charitatívnom stánku, vlní i tohto roku daroval krv a rozhodol sa pripojiť i pomoc nevidiacim. „Mám

bota nikoho nezabije,“ myslí si pani **Adriana**. Súhlasila aj **Gabriela Maďarová** z divízneho závodu Zušľachtovne a obalová vetva, hoci ženy, poznamenala, to majú predsa len o niečo zložitejšie. Predovšetkým musia zabezpečiť rodiny. „Je to moja dobrovoľnícka premiéra a som rada, že som tu. Pracujem v kancelárii, takže mi trochu fyzickej aktivity prospeje.“ S úsmevom na tvári sa s nami zval aj **Abdelkrim Tafsi** z BSC a to aj napriek tomu, že noc bola krátka. Iba pred niekoľkými hodi-

Abdelkrim Tafsi z BSC (v popredí) je členom nášho podnikového tímu iba tri roky, už dva razy však podporil aj dobrovoľnícke dni.